

साहित्य

दुपशास्त्री-३ तृतीय-पत्रम्
किराताजुनीय-महाकाव्यम्
प्रथमः सर्गः

saathi

Date

प्र०८७- पद्यमिदम् उद्यारव्ययम् ।
इमामहं वेद न तावकीं पियं विचित्ररुपाः खलु चित्रवृत्तयः ।
विचिन्तयन्त्याः भवदापदं परां रुजति चैतः प्रसभं ममाप्ययः ॥
उत्तरम्- प्रसंगः- प्रस्तुतीडर्यं श्लोकः महाकवि भारवि विरचितस्य
किराताजुनीय महाकाव्यस्य प्रथमसर्गात् उद्घृतोडरित ।
प्रस्तुत श्लोके द्रौपदी युधिष्ठिरं प्रति कुचयति-
विचार-शून्या तवेयं मतिः कथंकारं समजनि इति मया ज्ञातुं
न पार्यते, यतो हि लोकानां मनोव्यापारा विचित्रप्रकारा भवन्ति
किन्तु तवेमां चमदुर्दशाभव लोक्य मम तु आधिभिश्येती
मज्यते । एवं च निर्विकार इव च्यैयं वहसीति महाश्चर्यम्
ठयारव्या- अहं = मैं (द्रौपदी) । इमां = इस । तावकीं = तुम्हारी । पियं =
बुद्धि को । न वेद = नहीं समझ पाती । चित्रवृत्तयः = (लोगों की)
चित्र वृत्तियाँ । विचित्ररुपाः खलु = विचित्र प्रकार की होती हैं ।
परां = अत्यन्त । भवदापदं = आपकी विपत्ति को । विचिन्तयन्त्याः
= सोचती हुई । मम = मेरे, चैतः = चित्त को, आप्ययः =
मनोव्यथारु । प्रसभं = हठात्, रुजति = नफट कर रही हैं ।

Renu Jeyi
24/08/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ
सुखसेना, पूर्णिया ।

साहित्य उपशास्त्री-1 तृतीय - पत्रम्
किराताजुनीयम् - महाकाव्यम्
प्रथमः - सर्गः

saathi

Date ___/___/___

प्र० (1) - विजित्य यः प्राज्यमयच्छदुतरान् कुरुनकुर्व्यं वसु वासवोपमः ।
स वल्कवासांसि तवाद्युनाहसन् करोति मन्युं न कथं च्यनञ्जयः ।

उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि भारवि प्रणीतस्य

किराताजुनीयमहाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्घृतोऽस्ति ।

प्रस्तुत श्लोकं द्रौपदी युधिष्ठिरं प्रति कथयति ।

व्याख्या :- वासवोपमः = इन्द्रकेसदृश (पराक्रमी) । यः = जो, उतरान्

कुरुन् = उत्तर कुरु नामक देशों को । विजित्य = जीतकर

प्राज्यं = प्रचुर । अकुर्व्यं = असाधारण (सौना चोदी रत्नादि)

वसु = दान (तुम्हें) । अयच्छत् = देता था । स च्यनञ्जयः =

वही अर्जुन । अद्युना = इस समय । वल्कवासांसि = वल्कल-

रूप वस्त्रों को । आहसन् = लाता हुआ । तव = तुम्हारे ।

मन्युं = क्रोध को । कथं न करोति = क्यों नहीं उद्दीप्त करता ।

Renu Devi

24/08/20

राधा उमाकान्त सिंह महावि० सुरवसेना,
पूरिया ।

Date

प्र० (1) - कृताभिन्नमनुमन्यमानः सुतां त्वया नाम मुनिर्विमान्यः ।
 मुष्टं प्रतिग्राह्यता स्वमर्षं पात्रीकृती दस्युरिवासि येन ॥
 दुर्गधरीदृष्टिं व्यापिनी आशा = कामना क्षेत्रं पत्नी
 शरीरयोः इत्यमरसिंह । क्षेत्रं शरीरं कदारं सिद्धस्थान-
 कलत्रयोः । (मौदनी कौशाः)
 क्षेत्रभूता स्मृता नारी बीजभूतः स्मृतः पुमान् ।
 शार्ङ्गश्वः - राज्ञो वचनमाकर्ष्य कुब्ज शार्ङ्गश्वः आह -
 मा तावत् = भवदुक्तमिदं विपरीतम् । किं तदित्याह -
 कृताभिर्मर्शाभिति ।
 अन्वयः - कृताभिर्मर्शा सुतां अनुमन्यमानः मुनिः त्वया
 विमान्यो नाम मुष्टं स्वमर्षं प्रतिग्राह्यता येन (त्वं)
 दस्युरिव पात्रीकृतीसि
 महर्षेः कण्वस्य दुहितरं शकुन्तलामस्वीकृतवती दुष्यन्त -
 स्यौकिं निगम्य कुब्जः शार्ङ्गश्वी ब्रवीति - कृताभिर्मर्शाभिति
 कृतः = विहितः अभिमर्शाः बलात् स्पर्शः बलाच्चरणं
 यस्याः सा ताम् कृताभिर्मर्शा त्वया कृतवलात्कारां
 सुता = शकुन्तलाम अनुमन्यमानः = अनुमौदमान
 हयं महिषीत्वैन प्रतिगृह्यतामिति त्वत्समीपं प्रापयन्ति
 अत एव मुनिः = महर्षे कण्वः त्वया = भवता विमान्य
 किम् । अवज्ञेयः किं विमाननीयः न विमाननीय महर्षे
 आपितु माननीय एव दस्यु = चौर इव स्वं = निर्जं मुष्टं =
 चौरितम् अर्घ्यं = धनम् शकुन्तलारूपम् प्रतिग्राह्यता
 = तुभ्यं प्रत्यर्पता = स्तेन दानरूपेण मन्यमानेन येन
 कण्वेन अपात्रम् = अयोग्यपालम् पात्रं = योग्यः कृतः
 विहितः स्तम्भमान पात्रीकृतः = पात्रत्वं प्रापितां उसीर्य

शेष
भाग →

Saathi

Date ___/___/___

अयं भावः - स्वस्थानुपस्थितौ स्वानुमतिन्तरा सरलां स्वां
पुहितरं शाकुन्तलां स्वैच्छया परिणीय तस्याः शीलं
स्वप्राप्तुः तैः पश्चोरिष्य भाशेष्टव्यवहारमवायित्वा चौराद्यैः
चौरितं वस्तु प्रयच्छन्निव द्युभूताय तुभ्येभ्ये तां समर्पयन्
मुनिः त्वया न तिरस्करणीयः यतो हि तेन मुनिना
त्वमपात्रभूतोऽपि कन्यादानेन पालीकृतोऽसि । तस्मा देनां
त्वया तन्नयां स्वीकृत्य स मुनिः नूनं संमाननीयः ।
अन्यथा क्रुद्ध काल इव त्वां स विलयं नीचतीति
भावः । अत्रापि विषयानुप्रासालङ्काराः उपजातिश्चन्दश्च ॥

नोट - अग्निम्न श्लोकस्य प्रसंगः निम्न लिखितः अस्ति ।
प्रस्तुत श्लोकः महाकवि ~~...~~ कार्लिदास
प्रणीतस्य अभिज्ञानशाकुन्तलमनाट्ये ॥ ३ ॥ अस्य
पञ्चमोऽङ्कः उद्व्युत्तोरिति ।

Renu Devi
24/08/20

राधा उमाकांत सं. महावि. सुखसैना पूर्णियाँ

Date

(1) - प्र० - पथमिदम् उद्यारव्येयम् ।

वापी चारिम्न मरुत्तशिलाबद्धसौपानमार्गा

हेमेश्वरना विकचकुमलैः स्निग्धवैदूर्यनालैः ।

यस्यास्तौये कृतवसतयो मानसं सन्निकुप्यं

नाध्यास्यन्ति व्यपगतशुचस्त्वामापि प्रेक्ष्य हंसाः ॥

उत्तरम् - प्रस्तावः - अयं श्लोकः महाकविकालिदासप्रणीतस्य मैथिल्यस्य

खण्डकाव्यस्योत्तरमैथिल्यस्यारम्भः । इतः यज्ञः मैथिल्यप्रतिस्व-

गृहीतवानस्य वापी महत्त्वं वर्णयति ।

उद्यारव्येयम् - उरिम्नम् = ममागार, मरुत्तशिलाबद्धसौपानमार्गा =

गरुत्तमन्तरन्तशिलानिमित्तावतरणपथा, स्निग्धवैदूर्यनालैः

मसृणविकुररत्ननालैः हेमैः = सौवर्णैः, विकचकुमलैः =

विकसितपद्मैः, श्वन्ना = व्याघ्रा, वापी च = दीर्घिका च,

अस्तीति शेषः । 'आरौहणी स्यात् सौपानम्' । गरुत्तमन्

मरुत्तमन्मन्त्रमार्गं हरिन्मणिः । वापी तु दीर्घिका ।

अत्र गुणसम्पन्नवाप्यां निवासरूपनिमित्तकत्वा

उक्तनिमित्ता विशेषीकृतस्तथा लोकातिशयसम्पत्ति

वर्णनादुदात्ताङ्कारः । उभयोरङ्गाङ्गिभावात् संकरलङ्कारो

बोध्यः । मन्दाक्रान्ता श्वन्ः ।

Renu Devi

24/08/20

श्या उमाकान्तसिंह महावि० सुखसना,

पुणिया ।